

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: حمید بهشتی
۰۶ دسمبر ۲۰۱۱

محکوم به شکست کنفرانس دوم افغانستان در بن

عساکر از افغانستان بیرون شوید

کابل/ برلین

گزارش ویژه – پیش از برگزاری کنفرانس بین المللی افغانستان در دوشنبه آینده، ۴ دسامبر ۲۰۱۱ در بن، از جانب برلین دعوی اعمال نفوذ دراز مدت در هندوکش مطرح گشت. به گفته میثانیل اشتاینر مأمور المان برای افغانستان و پاکستان برلین قصد ندارد رژیم کابل را در آینده دست تنها بگذارد. و بنا بر اطلاعیه وزارت دفاع المان ارتش المان فقط به منظور حمایت از نیروهای نظامی افغانستان، پس از ۲۰۱۴ نیر در این کشور مستقر خواهد ماند. اوضاع این کشور بیش از ده سال پس از حمله و اشغال آنجا هنوز نیز تثبیت نگشته است: روزانه حدود ۷۰ عملیات خشونت آمیز صورت می گیرد و میزان قربانیان غیرنظامی سال به سال فزونی می یابد. تحلیلگران دوایر فکری المان در این مورد باهم توافق دارند که بهبودی وضع حاضر غیر قابل انتظار بوده، سقوط کشور به سوی جنگ های گسترده داخلی و یا تبدیل آنجا به امارتی اسلامی پس از ۲۰۱۴ متصور است. از نظر کارشناسان احتمال

استفاده از تیراندازی هدفدار به قصد حذف مخالفان از جانب نیروهای ناتو بسیار بالا است. صرفنظر از بدتر شدن دائم اوضاع افغانستان به ارزیابی برلین وارد شدن به جنگ در این کشور اقدام «درستی» بوده است.

دعوی اعمال نفوذ

با کنفرانس بین المللی افغانستان که در دوشنبه آینده [زمان نوشته] در برلین صورت خواهد گرفت، برلین میبانی تداوم اعمال نفوذ خویش در آن کشور را برای پس از خروج نیروهای ناتو از آنجا تثبیت می کند. کنفرانس مزبور بزرگترین کنفرانسی خواهد بود که تا کنون وزارت امور خارجه المان برگزار کرده است. در ظاهر قرار است رهبری این کنفرانس بر عهده رئیس جمهور افغانستان، حامد کرزی باشد که نفوذش از کابل فراتر نرفته و در وابستگی مفرط از غرب عمل می کند. به گونه ای که میثائیل اشتاینر، مأمور ویژه دولت المان و ریاست هیأت تماس های مربوط به افغانستان و پاکستان اظهار داشت، در آینده نیز افغانسان را «دست تنها» خواهند گذارد. بدین صورت که از جمله نیروهای ناتو همچنان برای سازماندهی و آموزش ارتش و پولیس آن کشور کوشش خواهند نمود. همچنین تحت عنوان «راه ابریشم جدید» طرح اقدامات اقتصادی جدیدی برای تقویت شرایط سرمایه گذاری های خصوصی ریخته شده است که هدف آن بهبود امکانات بازرگانی و راه های ارتباطی در افغانستان می باشد [۱] اما اینکه اینگونه افکار در شرایط واقعی افغانستان چگونه عملی گردد، به هیچ وجه قابل تصور نیست.

کشتگان بیش از پیش

افغانستان ده سال پس از اشغال توسط غرب در واقع همواره عمیق تر به جنگ داخلی کشیده می شود. بر حسب اطلاعات سازمان ملل متحد در همین پنج سال گذشته طی درگیری های نظامی دستکم ۸۸۰۰ تن غیرنظامی کشته شده اند و شمار مجروحین چندین برابر آن بوده و میزان مقتولین غیرنظامی رو به افزایش و فقط در نیمه اول سال ۲۰۱۱ به ۱۴۵۰ تن رسیده است. در حالی که تا کنون بیش از ده سال است ادعای بازسازی کشور تکرار می گردد، عملیات خشونت آمیز رو به فزونی بوده، ماهانه به ۲۱۰۰ فقره می رسد، یعنی ۷۰ درگیری خشونت آمیز در روز. سیاست کوشش برای ایجاد شکاف میان شورشیان و کشاندن حداکثر میزان ممکن از آنها به سوی غربیان با شکست مواجه گشته است. بنا بر اظهارات یکی از وزرای داخله افغانستان که میان ۲۰۰۸ و ۲۰۱۰ مسوول گفت و گو با شورشیان بوده است که در مرکز مطالعات ستراتژیک بین المللی عنوان گشت تا کنون فقط ۸ در صد از ۳۰ هزار نفر شورشی دست از مبارزه مسلحانه کشدیه اند و تقریباً هیچ یک از شورشیان جنوب که محور قیام مسلحانه می باشد به نیروهای دولتی یا غربی تسلیم نگشته است. در باره کوشش برای ایجاد شکاف میان مخالفین وزیر داخله اسبق می گوید، اینکار جواب نمی دهد. [۲]

حملات مکرر توسط هوایپماهای فاقد سرنشین

ادامه شکست ها در پاکستان نیروهای غرب را در معرض مخاطره قرار داده اند. دولت پاکستان پس از آن که حملات هوایی نیروهای ناتو به محدوده آن کشور موجب کشته شدن ۲۴ سرباز پاکستانی گشت، اقدامات متقابلی را اتخاذ نموده است. اسلام آباد مدتهاست مجبور به تحمل آن است که هوایپماهای شکاری و نیز هوایپماهای فاقد سرنشین کشورهای عضو ناتو بمباران های مکرری در محدوده ارضی آن کشور را انجام می دهند. بنا بر اطلاعات کارشناسان بین ۲۰۰۳ و ۲۰۱۰ دستکم ۱۴۰۰ تن بر اثر بمباران های مزبور کشته شده اند. بنا بر اطلاعات مرکز

غیردولتی ناظر و ثبت کننده مستند درگیری ها Conflikt Monitoring Center از جنوری تا سپتمبر امسال طی ۶۶ حمله ای که توسط هواپیماهای فاقد سرنشین به پاکستان شده است ۵۱۵ نفر به قتل رسیده اند که بخش اعظم آن ها غیر نظامی بوده اند. به همین دلیل پاکستان اقدامات متقابلی را اتخاذ نموده و خطوط تأمین ملزومات جنگی نیروهای ناتو به افغانستان را که از میان پاکستان می گذرند، بسته است و به نیروهای امریکائی نیز التیماتوم داده است که یکی از پایگاه های هواپیماهای فاقد سرنشین خویش را جمع کند. علاوه بر این پاکستان اعلام نموده است که قصد ندارد در کنفرانس بین المللی افغانستان مشارکت نماید. این را به خاطر نفوذ بزرگی که پاکستان بر تحولات افغانستان دارد، می توان به منزله مقدمه شکست کنفرانس مزبور دانست. پیش از آن نیز مأمور المانی مسوول این کنفرانس، آقای اشتاینر اظهار نمود، آنها به این برداشت رسیده اند «که تثبیت اوضاع افغانستان بدون همکاری پاکستان محکوم به شکست می باشد.» [۳]

جنگ داخلی یا امارت

پیش بینی های آینده برای افغانستان که در پس ظاهر سیاست برلین وجود دارند، ابعاد شکست غرب را نمایان می سازند. مطابق تحلیلی که توسط توماس روتینگ و همکارانش از شبکه تحلیل افغانستان Afghanistan Analysis Network (AAN) نوشته شده است در این پیش بینی ها ارزیابی وضع حاضر از جانب ناتو و کشورهای غربی همچنان خوشبینانه به نظر می رسد. اما در واقع پس از ۲۰۱۴ در افغانستان یکی از چهار سناریوی فاجعه بار زیر قابل تصوراند: بهترین حالت، باقیماندن حاکمیت نظام اشراف منش می باشد (حالت ۱) با طالبان و (حالت ۲) بدون آنها. در هر دو حالت افغانستان «به خاطر مدیریت دولتی فاسد، عدم تعادل نیروها، میزان بالای جنایت و خطر دائم جنگ داخلی» فاقد کارائی خواهد ماند. به همین جهت قابل تصور است که این کشور عرصه جنگ های داخلی گردد (حالت ۳) «میان سرداران نیروهای محلی و نیروهای شورشی غیر قابل کنترل که با هم جنگیده و موجب افزایش میزان جنایت خواهند بود.» در این حالت وضعیتی مانند آنچه که بین سال های ۱۹۹۲ و ۱۹۹۶ بوده است تجدید خواهد شد. در (حالت ۴) بنا بر تحلیلی که بنیاد علم و سیاست (SWP) منتشر ساخته است، پیروزی طالبان و بنیان گذاری یک امارت اسلامی نیز ممکن می باشد. [۴] پیش بینی های مزبور گویای خیلی چیزهاست.

تیراندازی هدفدار به قصد حذف افراد در مقیاس وسیع

در باره نحوه رفتاری که از جانب غرب تا سال ۲۰۱۴ انتظارش می رود، بنیاد SWP تحلیل دیگری را در ماه سپتمبر منتشر نمود. به نظر نویسنده تحلیل مزبور این نتیجه را می توان گرفت که نیروهای غربی در آینده نزدیک کار خود را بیشتر بر روی کشتن هدفدار برای حذف افراد متمرکز نمایند (trageting – kill or capture)، بنا بر تحلیل SWP کشتن هدفدار در مقیاس وسیع آخرین امیدی است که برای آنها مانده است. [۵] اینگونه عملیات ها به قضاوت نویسنده تحلیل مزبور با برنامه هائی که کشورهای عضو ناتو برای تقلیل نیروهای موجود دارند متناسب است. دولت المان در این راستا اعلام نموده است که پس از سال ۲۰۱۴ سربازان خود را به میزان کم تری به کار خواهد گرفت. البته با این ادعا که از آنها فقط برای حمایت از نیروهای افغان استفاده خواهد شد. این را وزیر دفاع المان توماس دومیزیر ادعا کرده است.

کشتار هدفمند

فقط ابلهانه

بدون توجه به شکست آشکار، وسعت یافتن جنگ ها و پیش بینی های وحشتبار، برلین بر این تأکید دارد که حمله به افغانستان در پائیز ۲۰۰۱ و اشغال آن کشور کار درستی بوده است. بنا بر توجیهی که اشتاینر، مأمور تبلیغاتی دولت المان در مورد افغانستان از واقعیاتی که دیگر قابل روپوشی نمی باشند، می کند، فقط در چگونگی انجام جنگ و اشغال اشتباهاتی شده است. به گفته او این «تصور» بسیار «ابلهانه» بوده است که «عرض چند سال از یکی از فقیرترین و عقب افتاده ترین کشورهای جهان کشوری نمونه را به وجود آورند. [۶]

[1] Michael Steiner: Die Konsequenz der Solidarität, Internationale Politik Nr. 6, November/Dezember 2011

[2] Afghanistans Ex-Innenminister nennt Friedensprozess gescheitert; www.zeit.de 18.11.2011

[3] Michael Steiner: Die Konsequenz der Solidarität, Internationale Politik Nr. 6, November/Dezember 2011

[4] Citha D. Maaß, Thomas Ruttig: Afghanistan vor neuem Bürgerkrieg?

Entwicklungsoptionen und Einflussfaktoren im Transitionsprozess; SWP-Aktuell 40, August 2011. S. Dazu [Option Bürgerkrieg](#)

[5] Peter Rudolf: Kriegsmüdigkeit und Strategiewandel in der amerikanischen Afghanistanpolitik; SWP-Aktuell 43, September 2011. S. dazu [Gezieltes Töten in großem Stil](#)

[6] Michael Steiner: Die Konsequenz der Solidarität, Internationale Politik Nr. 6, November/Dezember 2011

برگرفته از سازمان مراقب سیاست خارجی المان

۰۲ دسمبر ۲۰۱۱

<http://www.german-foreign-policy.com/de/fulltext/58213>